15 Οκτωβρίου 2015

Η απώλεια της ακοής μπορεί να έχει βαθιές σωματικές, ψυχολογικές, επαγγελματικές και κοινωνικές συνέπειες, αλλά πολλοί πάσχοντες δεν τις συνειδητοποιούν ή δεν θέλουν να τις παραδεχθούν.

Ο δρ Μαρκ Χάμελ, ψυχολόγος στη Νέα Υόρκη, είναι ένας από τους ασθενείς που περίμεναν πάρα πολλά χρόνια μέχρις ότου απευθυνθούν σε ειδικό για να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα της βαρηκοΐας τους. «Επί τρεις δεκαετίες έπρεπε να κοιτάζω τους συνομιλητές μου κατά πρόσωπο και να βρισκόμαστε σε ήσυχο χώρο, ειδάλλως δεν υπήρχε περίπτωση να ακούσω τι έλεγαν» λέει στην εφημερίδα «Νιου Γιορκ Τάιμς». «Στερήθηκα την κοινωνική μου ζωή, ατέλειωτες στιγμές χαράς με τα παιδιά μου, ακόμα και το τραγούδι των πουλιών. Ηταν θλιβερό όταν συνειδητοποίησα πόσα έχασα αδίκως».

Η βαρηκοΐα είναι εξαιρετικά συνηθισμένη. Υπολογίζεται ότι ένας στους τρεις άνω των 60 ετών έχει μειωμένη ακοή, αλλά οι περισσότεροι περιμένουν κατά μέσο όρο 5 έως 15 χρόνια πριν απευθυνθούν σε ειδικό, σύμφωνα με έκθεση που δημοσιεύθηκε το 2012 στο περιοδικό «Healthy Hearing».

Οσο μεγαλύτερη όμως είναι η καθυστέρηση τόσο περισσότερα χάνει ο πάσχων από τη ζωή του, αλλά και τόσο πιο δύσκολο θα είναι να προσαρμοστεί στα βοηθήματα ακοής. Στην πραγματικότητα, «όσο νωρίτερα ζητήσει κάποιος βοήθεια για τη

διαταραχή της ακοής τόσο πιο εύκολο θα είναι για τον εγκέφαλο να ξαναχρησιμοποιήσει τα ακουστικά μονοπάτια του που είναι υπεύθυνα για την επεξεργασία και την παραγωγή του ήχου» σημειώνουν οι συγγραφείς της έκθεσης.

Γιατί όμως διστάζουν οι ασθενείς να πάνε στον γιατρό; Ερευνα του Εθνικού Συμβουλίου Γηράνσεως των ΗΠΑ που διεξήχθη σε 2.096 άτομα με βαρηκοΐα, έδειξε ότι οι δύο στους τρεις από όσους δεν είχαν απευθυνθεί σε γιατρό εθελοτυφλούσαν, αιτιολογώντας τον δισταγμό τους με επιχειρήματα όπως «δεν έχω και τόσο μεγάλο πρόβλημα» ή «είμαι μια χαρά και χωρίς ακουστικό». Ωστόσο, οι συνομήλικοί τους που φορούσαν ακουστικό βαρηκοΐας ήταν, κατά μέσο όρο, πιο δραστήριοι κοινωνικώς και είχαν μειωμένο κίνδυνο κατάθλιψης, άγχους, παράλογων φόβων και ανασφάλειας.

Για τους πάσχοντες από βαρηκοΐα, η σύγχυση, οι δυσκολίες στη συγκέντρωση και η απόσπαση της προσοχής είναι συχνές νοητικές συνέπειες, ανέφεραν προσφάτως στην επιθεώρηση «Clinical Interventions in Aging» επιστήμονες από το Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο της Φεράρα, στην Ιταλία. Αλλες συχνά αναφερόμενες συνέπειες είναι η αδυναμία να σκεφτεί ο πάσχων καθαρά και οι δυσκολίες στη λήψη αποφάσεων. Επιπλέον, όταν κάποιος δεν ακούει καλά, μπορεί να αρχίσει να φοβάται ότι οι άλλοι μιλούν γι’ αυτόν πίσω από την πλάτη του και έτσι μπορεί να εκδηλώσει αισθήματα θυμού και ντροπής, καθώς και απώλεια αυτοεκτίμησης.

Η βαρηκοΐα έχει σχετισθεί και με αυξημένο κίνδυνο άνοιας, γεγονός που δεν προκαλεί έκπληξη δεδομένου ότι η σιωπή συνεπάγεται μειωμένα νοητικά ερεθίσματα και όσο πιο σοβαρή είναι τόσο αυξάνεται ο κίνδυνος, σύμφωνα με μελέτη του Κέντρου Γήρανσης και Υγείας του Πανεπιστημίου Τζονς Χόπκινς.

Η βαρηκοΐα έχει και σωματικές συνέπειες, όπως υπερβολική κόπωση, στρες και πονοκεφάλους, που μπορεί να οφείλονται στην προσπάθεια που καταβάλλει ο ασθενής να ακούσει. Επίσης έχει σχετισθεί με αυξημένα προβλήματα διατροφής, ύπνου και σεξουαλικής λειτουργίας.

Αλλες μελέτες την έχουν συσχετίσει με μειωμένη παραγωγικότητα, επιδόσεις στη δουλειά και επιτυχίες στην επαγγελματική σταδιοδρομία, αλλά και με διπλάσιο κίνδυνο ανεργίας, σε σύγκριση όχι μόνο με τα άτομα με φυσιολογική ακοή αλλά και με τους βαρήκοους που φορούν ακουστικά βαρηκοΐας.

Τέλος, υπάρχουν και ζητήματα ασφάλειας, αφού οι βαρήκοοι χάνουν ακουστικά μηνύματα απαραίτητα για την επιβίωση – από το τηλέφωνο ή τον συναγερμό στο σπίτι έως την κόρνα ενός αυτοκινήτου.

Ρούλα Γ. Τσουλέα

Πηγή: tanea.gr